

İKİ ŞİİR

Nurullah ULUTAŞ

SON NAĞME

öksüz bir gecenin koynunda yüzen
yaralı martı mı beyaz ellerin
yetim bir çığığlı susturmak için
boşlukta gezinir rüya gözlerin.
zülfünden assalar ruhumu göğe
diner mi hasreti aşka gönlümün
nasipsiz mazimin hasreti desen
siner kıyısına beyaz ölümün.

ben kirlenmiş çağın akrep avcısı
sararmış bir hüznün gamlı sesiyim
hayat girdabında perişan yorgun
inleyen kemanın son nağmesiyim.

ÖYKÜ

sönünce güneşi gönül dünyamın
elimde acı bir hatıra kaldı
puslu bir sevdıyla örtülü sevdam
menekşe gözlerim yollara daldı.

kar yağdı dağına sevda çölümün
alevler raksetti kirpiklerimde
uyuyan bir yıldız silkindi ilkin
tenimde sıcacık bir buse kaldı.

ürperten hayali duyunca ruhum
o an atıverdi boşluğa canı
susunca geceyi avutan şarkım
ruhundan kopmuş bir soğuk ten kaldı.

PÜRYAN ET BENİ

Mehmet EKİCİ

Bergüzar buse ver gül yanağından
Benliğimden sıyrır üryan et beni.
Kanım yansın boşluktaki çığığlıktan
Ateş-i Aşkınla püryan et beni.

Eleğim sağmadan süzölsün renkler
Ona doğru uçsun tüm kelebekler
Bir ışık demeti olsun çiçekler
Bir kere kokla da kurban et beni.

Mektubuma sen yapıştır pulunu
Ha demeden hayran eyle kulunu
Öğret bana o menzilin yolunu
Kanat bağla bir "Hazerfan" et beni.

İplik iplik, yumak yumak çileyim
Arı gibi çiçeklerle geleyim
Eli değil, ben kendimi bileyim
Mücrimim tövbekâr pişman et beni.

Gelincikler yaslı, sümbüller yetim
Işık hızı, lale kanı servetim
Anam, eşim en mukaddes nimetim
Islak gözlerinde müjgân et beni.

Bulut ol, yağmur ol sula gönlümü
Benden kopar, sana ula gönlümü
N'olursun kaptırma kula gönlümü
Bir nefes de olsa, mihman et beni.

Kan akan ırmaklar erguvan olsun
Her nefeste nefsim perişan olsun
Tüm benliğim gözyaşımında boğulsun
Gülzârında açan reyhan et beni.

Ellerden, dillerden, bellerden emin
Yıkılmadan gökler, çökmeden zemin
Asra ederim ki en büyük yemin
Sadece nefsim düşman et beni.